

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від _____ № _____

Виконавчий комітет
Нетішинської міської ради
Хмельницької області

вул. Шевченка, 1, м. Нетішин, 30100

Пропозиції щодо удосконалення проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Нетішинської міської ради Хмельницької області «Про місцеві податки і збори» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом виконавчого комітету Нетішинської міської ради Хмельницької області від 03.05.2018 № 22/01-21-1659/2018.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань депутатської діяльності, етики, регламенту, законності та правопорядку та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

І. Пунктом 1 проекту рішення передбачається встановити на території Нетішинської міської ради такі місцеві податки і збори: податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортний податок, плата за землю, єдиний податок, збір за місця паркування транспортних засобів та туристичний збір.

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків і зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, тощо.

1. *Щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток 1 до проекту рішення).*

1.1. Додатком 1 до проекту рішення визначається порядок нарахування та сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Підпунктом 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ визначені об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які відповідно до норм ПКУ не є об'єктами оподаткування.

Зокрема, серед інших об'єктів, до цього переліку увійшли об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності тощо.

Таким чином, пункт 5 додатку 1 до проекту рішення пропонуємо привести у відповідність до вимог статті 266 Кодексу.

1.2. Абзац третій пункту 8.3. розділу 8 «Порядок обчислення суми податку» привести у відповідність до абзацу третього підпункту 266.7.2 пункту 266.7. статті 266 ПКУ, а саме, слова «податкову і митну політику» замінити на слова «фінансову політику».

2. Щодо земельного податку (додаток 3 до проекту рішення).

2.1. Додатком 3 до проекту рішення визначається порядок нарахування та сплати податку на майно, в частині плати за землю.

Підпунктом 7.2 пункту 7 додатку 3 до проекту рішення пропонується звільнити від сплати земельного податку органи державної влади та органи місцевого самоврядування, заклади, установи та організації, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів, парки комунальної власності.

Статтею 282 ПКУ встановлено вичерпний перелік пільг щодо сплати земельного податку для юридичних осіб.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо підпункт 7.2 пункту 7 додатку 3 до проекту рішення привести у відповідність до вимог статті 282 ПКУ.

2.2. Пункт 13 додатку 3 до проекту рішення наповнено нормами щодо орендної плати за земельні ділянки.

Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 ПКУ плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Згідно з вимогами пункту 288.4 статті 288 ПКУ, розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. При цьому, пунктом 288.5 статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Таким чином, пропонуємо пункт 13 додатку 3 до проекту рішення виключити.

3. Щодо єдиного податку (додаток 4 до проекту рішення).

Додатком 4 до проекту рішення встановлюється порядок нарахування та сплати єдиного податку.

Пунктом 293.2 статті 293 ПКУ, зокрема, встановлено, що фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб -

підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності.

Отже, пропонуємо визначити розміри ставок для першої та другої груп платників податку з урахуванням вимог пункту 293.2 статті 293 ПКУ в частині затвердження фіксованих ставок єдиного податку залежно від виду господарської діяльності з одночасним обґрунтуванням їх розмірів в аналізі регуляторного впливу.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятих альтернатив.

II. Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

1. У розділі I «Визначення проблеми» АРВ, згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Водночас, в АРВ при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише текстовим описом проблеми, не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, її масштаб та важливість, також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема справляє найбільший негативний вплив.

Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

2. У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити (порівняти) вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак, розробником при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них у кількісному (грошовому) виразі. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання, розробник в АРВ не навів розрахунків витрат, яких вони зазнають, як внаслідок впровадження проекту рішення (при сплаті місцевих податків та зборів), так і внаслідок застосування

альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу.

Одночасно зазначаємо, що в АРВ не обґрунтовано ставки податків, що встановлюються для суб'єктів господарювання, а також не наведено алгоритм їх визначення. У зв'язку з відсутністю усіх необхідних числових даних та розрахунків вигод та витрат (у тому числі і суб'єктів господарювання), що будуть мати місце в результаті реалізації запропонованих альтернатив вирішення проблем, розробником не доведено, що існуючі регулювання не вирішують проблему та потребують вдосконалення, а також не обґрунтовано, що запропоновані для реалізації ставки податків є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей.

3. У зв'язку з неналежним опрацюванням вище зазначених розділів АРВ, розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, як передбачено вимогами розділу IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» додатку 1 до Методики.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та ефективності - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

4. У розділі VI «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» АРВ визначено, що термін дії регуляторного акта – необмежений, зміни та доповнення будуть вноситись за потребою.

Однак, справляння місцевих податків та зборів до місцевих бюджетів (податкові платежі) здійснюється відповідно до вимог Бюджетного кодексу України та Податкового кодексу України.

Так, підпунктом 12.3.4 пункту 12.3 статті 12 Податкового кодексу України встановлено, що рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюються відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлених місцевих податків та зборів або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

Виходячи із норм пункту 5 статті 2 та частини першої статті 3 Бюджетного кодексу України бюджетний період для всіх бюджетів, що складають Бюджетну систему України (однією із складових якої є бюджети місцевого самоврядування), становить один календарний рік, що починається 1 січня кожного року і закінчується 31 грудня того ж року.

Відповідно до статті 4 Кодексу, одним з принципів, на яких ґрунтується податкове законодавство України, є принцип стабільності – зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніше як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року.

Таким чином, враховуючи норми Бюджетного та Податкового кодексів України, органи місцевого самоврядування мають щорічно (до 15 липня кожного року) переглядати розміри ставок місцевих податків та зборів, що справляються в установленому Кодексом порядку, а відповідні ставки будуть діяти лише протягом року, на який прийняті.

5. Розділ VII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ не містить таких обов'язкових показників результативності дії регуляторного акта, як кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

Одночасно повідомляємо, що показники результативності повинні бути не описовими, а кількісними та вимірювальними. При цьому, наводяться прогнозні значення показників результативності регуляторного акта у кількісному виразі.

6. Відповідно до наведеної оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання (розділ III АРВ) під дію запланованого регулювання підпадає 463 суб'єкти великого і середнього підприємництва. Натомість, в наведених згідно з додатком 2 до Методики витратах на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта (пункт 10 таблиці) визначено, що кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширюватись регулювання складає 1 суб'єкт.

З огляду на вищезазначене, має місце формальний підхід у проведенні наведених вище розрахунків витрат суб'єктів підприємницької діяльності, а отже, АРВ потребує суттєвого доопрацювання.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проект рішення Нетішинської міської ради Хмельницької області «Про місцеві податки і збори» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а аналіз його регуляторного впливу - до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування необхідності впровадження даного регуляторного акта.

Про результати розгляду цього листа просимо проінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
служби України

К.М. Ляпіна